

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקשים: 1. אלירס עובד
2. אוריאל רז

נגד

המשיב: רמי בן דוד

החלטה

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור תובענה בגין שליחת "דואר זבל", כייצוגית.

הבקשה

1. המבקשים (להלן: "אלירס" ו"אוריאל") הגישו ביום 15.11.21 בקשה לאישור תובענה נגד המשיב בגין שליחת "דואר זבל", כייצוגית.

התשובה לבקשה

2. המשיב הגיש ביום 1.3.22 תשובה לבקשה, לאחר שביקש וקיבל ארכה.

התגובה לתשובה

3. המבקשים הגישו תגובה לתשובה ביום 14.3.22.

הדיון הראשון והשני

4. הדיון הראשון התקיים ביום 13.4.22. ביהמ"ש קבע הבקשה לחקירות המצהירים. הדיון השני התקיים היום, 20.7.22, לאחר שביהמ"ש דחה מועד הדיון לבקשת המשיב. נחקרו המבקשים והמשיב והצדדים סיכמו בעל פה.

דיון והכרעה

5. על ביהמ"ש לקבוע האם העמידו המבקשים תשתית ראייתית ראשונית לצורך קבלת הבקשה.

6. להלן גרסאות הצדדים על פי כתבי הטענות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

גרסת המבקשים

7. המבקשים, עו"ד ויועץ עסקי, טענו בבקשה כי המשיב הינו הבעלים של אתר האינטרנט "WEB4ALL" העוסק בתחום קידום ובניית אתרים, ובשיווק עסקים לשם הרחבת קהל הלקוחות וכחלק מפעילות האתר משגר המשיב דברי פרסומת כמשמעות מונח זה בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") תוך הפרת הוראותיו. המבקשים טענו כי סולדים מדואר זבל, ומגישים תביעות בתחום זה- בין אם תביעות אישיות ובין אם במסגרת הליכים ייצוגיים. אוריאל טען כי הוא אף פעיל בתחום המלחמה למיגור תופעת משלוח "דואר זבל".

8. המבקשים טענו, כי ביום 14.11.19 התקבל מסרון במכשירו הנייד של אלירם. המסרון לא ציין את שמו של המשיב או כל פרט מזהה אחר מטעם השולח, אלא אך נחזה כמסרון ששוגר מטלפון שמספרו 054-9781915. אלירם טען כי לא זיהה את מקורה של ההודעה, ונדרש, לשם בירור מקור ההודעה, להשיב לה תוך שימוש בשם הבדוי "משה". עקב הודעה זו, ביום 17.11.19 המשיב יצר קשר טלפוני עמו במטרה להציע לו שירותי האתר.

9. משעלה בידו של אלירם לגלות את זהות השולח, הוא פנה ביום 25.11.19 למשיב, התריע בפניו מפני הפרת החוק ודרש ממנו לחדול משיגור דברי הפרסומת שלא כדין. אלירם טען שהמשיב הודה כי אלירם נמצא ברשימת התפוצה שלו אך טען כי ההודעה שוגרה אליו בטעות. אלירם טען כי ערך בדיקה וגילה כי לא מדובר בטעות חד פעמית כטענתו של המשיב, אלא בהפרה שיטתית של הוראות חוק התקשורת, כפי שהתרחש בעניינם של אוריאל והמצהיר עו"ד הראל ברק (להלן: "הראל"). אלירם טען כי הוא הוטרד מן ההודעה אשר חדרה למרחבו הפרטי והפריעה לו במהלך עבודתו. קבלת ההודעה מגוף שאינו מוכר הטרידה אותו וגרמה לו עגמת נפש.

10. גם אוריאל טען שקיבל מסרון מהמשיב שנשלח אליו ללא הסכמתו ואף ללא ציון שמו ומענו של המפרסם. עוד טען, שלא היה כל קשר קודם עם המשיב, מעולם לא ביקר באתר המשיב, וממילא לא מסר לו את הסכמתו שישלח אליו פרסומות. גם הוא טען שהוטרד מקבלת המסרון שחדר לפרטיותו, הפריע לו בשגרת חייו וגרם לו עגמת נפש רבה.

11. אוריאל טען ששמע מהראל, כי גם הוא קיבל הודעה זהה. הוא פנה למשיב התריע בפניו מפני הפרת חוק התקשורת, וביקש לדעת איך פרטיו הגיעו לידי המשיב. נציג מטעם אתר המשיב טען כי המשיב לא שיגר את המסרון וכי המספר ממנו שוגר אינו שייך לאתר. אוריאל טען כי דרש מנציג האתר את פרטי העסק והעוסק, על מנת לגלות מי האחראי לשיגור המסרון המפר, אך פנייתו זו נתקלה במענה לא ענייני. עוד טען, שכך אף קרה בענייניו של הראל, אשר אף הוא הוטרד על ידי המשיב ופוצה על ידו בגין כך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

12. המבקשים טענו כי התנהלותו של המשיב מלמדת כי הוא פועל באופן שיטתי וכי נראה כי המשיב אוסף נתונים של נמענים ממקורות שונים, ומוסיף את פרטיהם לתוך רשימת התפוצה שלו, אף שאלו לא נתנו את הסכמתם לקבלת פרסומות, ואף אינם מכירים אותו.

13. המבקשים טענו כי במעשיו, המשיב הפר את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת: ראשית בכך ששלח דברי פרסומת לנמענים ללא הסכמתם, ושנית בכך ששלח את דברי הפרסומת האמורים ללא ציון שמו ודרכי יצירת קשר עמו. סעיף 30א(ט) לחוק התקשורת קובע, כי הפרת הוראה מהוראותיו מהווה עוולה נזיקית. עוד טענו, שמעשי המשיב מהווים אף רשלנות כמשמעותה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.

14. המבקשים טענו ביחס לנזק האישי והקבוצתי והיקפו- שהנזק אשר נגרם הוא נזק בלתי ממוני שעניינו הטרדה, פגיעה באוטונומיה, אי נוחות וכן השחתת זמן. הנזק כולל הטרדה, בזבוזי זמן, פגיעה בפרטיותם של הנמענים, ורגשות שליליים, לרבות כעס ותסכול. המבקשים העריכו כי שיעור הנזק הלא ממוני הממוצע לכל נמען עומד על כ- 100 ₪ להודעה. על כן, ומתוך הערכה שמרנית של היקף חברי הקבוצה המונה 10,000 חברים, טענו שהיקף הנזק המוערך הינו 1,000,000 ₪.

15. עוד טענו, שהתובענה מתאימה להתברר כתובענה ייצוגית. עילת התביעה נמנית על העילות המוזכרות בחוק כעילות שניתן להגיש בגינן תובענה ייצוגית. התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לחברי הקבוצה. הם ביקשו להגדיר את הקבוצה שבשמה תוגש התובענה כך: **"כל אדם אשר קיבל דבר פרסומת אשר שוגר על ידי המשיב בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ו/או תוך רשלנות, וזאת בתקופה שקדמה להגשת התובענה נושא בקשה זו ובמהלך ניהולה, וספג עקב כך נזק"**.

16. המבקשים עתרו למתן צו עשה המורה למשיב להימנע משיגור דברי פרסומת בניגוד להוראות הדין ולפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים אשר נגרמו להם.

טענות המשיב

17. המשיב טען בתשובתו ביחס לאלירם כי הוא אכן קיבל הודעה אשר בעקבותיה המשיב יצר עמו קשר. בשיחה שנערכה, אלירם טען כי הוא הפר את החוק, אך המשיב הבהיר כי מדובר בתקלה חד פעמית אשר נעשתה בתום לב. עוד טען, כי בהודעה שנשלחה לאלירם התאפשר לו לשלוח הודעת הסרה באופן פשוט ויעיל, תוך עמידה בדרישות החוק, אפשרות שאלירם בחר בכוונת מכוון שלא לעשות בה שימוש.

18. באשר לאוריאל, המשיב טען, כי אין חולק שטענתו שקיבל הודעה ממנו נטענת בעלמא וללא סימוכין והוא לא סיפק הוכחה שההודעה אכן נשלחה בפועל אליו. המשיב טען כי הכחיש בזמן אמת ומכחיש בעת הגשת תשובתו את עצם שליחת ההודעה לאוריאל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

19. עוד טען, שככל הנראה, לאחר שאלירם קיבל את תשובתו ולאור ריבוי ההליכים בהם הוא מעורב בקשר עם החוק, הוא יצר קשר עם "הצוות" עמו הוא פועל להגשת תביעות מסוג זה לצורך יצירתן של טענות מלאכותיות אשר תאפשרנה הגשת הבקשה הנפסדת ומשוללת תום הלב אשר הוגשה נגדו.

20. המשיב טען ביחס לעניינו של הראל, שכפי שניתן להיווכח מהתכתובת בין הראל לנציגו של המשיב, האחרון הכחיש בכל תוקף את משלוח ההודעה והראל נתלה באמתלות נסיבתיות על מנת להציג את המשיב כשולח ההודעה. עוד טען, שלאור עובדת היותו של הראל עו"ד במקצועו, החליט המשיב להתפשר עמו מתוך תמימות ורצון כן ואמיתי לסיים את הפרשה ברוח טובה, ומבלי להידרש להליכים אשר יכלו את זמנו ומשאביו של לריק. נציג המשיב הדגיש בפני הראל כי עצם התשלום אין בו כדי להודות בדבר והוא נעשה אך ורק משיקולי עלות-תועלת.

21. עוד טען, שעל כתפי המבקשים מוטל הנטל להוכיח כי הוא זה שעומד מאחורי ההודעות שנשלחו אליהם, אלא שהם לא הוכיחו זאת- לא בעניינם ובוודאי שלא בנוגע לכל הקבוצה אותה הם מתיימרים לייצג. עוד טען, שהם לא הוכיחו קיומה של קבוצה ואף הקבוצה הפוטנציאלית קטנה באופן משמעותי מהקבוצה הנטענת עד כדי כך שאינה מתאימה לתובענה ייצוגית. עוד טען, שבמקרה דנן, הם לא הוכיחו ולו לכאורה, כי הוא פעל שלא כדין לא בעניינם האישי ובוודאי שלא הוכיחו שישנה התנהלות מפרה באופן שיטתי. לפיכך די היה להם, לכל היותר, לברר את טענתם הקנטרנית ב"דרך המלך" תוך שימוש ב"אכיפה פרטית", במסגרת תביעה קטנה. עוד טען, שעסקינן בזוטי דברים, תביעה אשר אינה מתאימה להתנהל במסגרת בקשה לאישור תובענה כייצוגית וכי עניינה של הבקשה, לכל היותר, בתקלה נקודתית אשר אינה מעידה על הכלל ואין לנהל בגינה תובענה ייצוגית.

22. עוד טען, שעסקינן בתובעים ובאי כוח סדרתיים אשר אורבים לעסקים ואצים להגיש נגדם תובענות ייצוגיות, תוך שהם מקדימים לכך פניות מוקדמות המכילות דרישות כספיות אשר במידה וייענו, יביאו להסרת האיום המשמעותי של תביעה ייצוגית מהקורבן התורן אשר עלה בחכתם. עוד טען, שבהתאם להלכה הפסוקה, כדי לפסוק פיצוי בגין תחושות מהסוג המתואר על ידי המבקשים כמו גם תחושות אחרות החוסות תחת ראש הנזק של "פגיעה באוטונומיה", יש לתור אחר נזק תוצאתי סובייקטיבי שנגרם עקב התנהגותו של המזיק, תוך הוכחת קשר סיבתי בין התנהגות המזיק ובין אותו נזק, כאשר נזק בלתי ממוני בגין פגיעה באוטונומיה יוכר רק כאשר מדובר בפגיעה ב"גרעין הקשה" של זכויות הפרט- המשיב טען כי נהיר לכל כי אין זה המצב בענייננו.

23. עוד טען, כי המבקשים לא הוכיחו ולו לכאורה קיומו של נזק בלתי ממוני כנטען על ידם. כמו כן, טען שלא הפר את הוראות החוק ולא התרשל. עוד טען, שהבקשה אינה עומדת בתנאים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

לאישור תובענה ייצוגית. התובענה אינה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה.

תגובת המבקשים לתשובה

24. המבקשים טענו בתגובה לתשובה כי המשיב טוען עונות עובדתיות סותרות. הוא אינו מכחיש כי המסרון שנשלח לאלירס נשלח מטעמו, הוא אינו מכחיש כי מדובר ב"דבר פרסומת", והוא מודה כי המסרונים שוגרו באמצעות מערכת דיוור וכי הינו הבעלים של האתר.

25. ביחס לטענה כי אין קבוצה, המבקשים ענו שאין ספק בקיומה של קבוצה. המשיב מודה שעושה שימוש במערכת דיוור לשם שיגור המוני וחרף טענות המשיב בדבר שיגור למי שנתן הסכמתו, הוא אינו מציג ולו הסכמה בודדת.

26. ביחס לקיומו של הנזק האישי והקבוצתי, המבקשים ענו, שבפסיקה הנוהגת נקבע כי הנזק שספגו נמעני דואר הזבל אינו בבחינת זוטי דברים, אלא נזק בר פיצוי אשר מקורו בעצם קבלת דבר הפרסומת המפר, כאשר חזקה כי קבלתו גרמה לנמען נזק לא ממוני שיש לפצות בגינו.

27. ביחס לטענה כי אינם תמי לב, המבקשים ענו כי פועלים בתום לב ואין חשש לניהול בלתי הולם.

האם קיימת עילת תביעה ?

28. לפני ביהמ"ש שלוש הודעות זהות שנשלחו במסרונים לשלושה נמענים שונים. אלירס ואוריאל הצהירו כי קיבלו ההודעות. תצהירו של הראל נמשך, אך די בכך שהובאו ראיות לגבי שתי הודעות זהות שהתקבלו. לגבי, הראל, על אף שתצהירו נמשך, כי לא התייצב לחקירה, המשיב אישר בתשובתו כי פיצה אותו בגין שליחת דואר זבל אליו, ושב ואישר זאת בחקירתו, אם כי סייג זאת בכך שעשה זאת לצרכי פשרה. המסרונים, הזהים, על פי תכנם, הינם פרסומת ובעניין זה לא נטען אחרת. אין במסרונים ציון שמו של השולח ודרכי יצירת קשר עמו. מכאן שהוכח קיומה של עילת תביעה על יסוד ראיות ראשוניות

האם המשיב שלח המסרונים ?

29. הטענה היחידה של המשיב לעניין קיום עילת תביעה, הינה כי לא הוא שלח את המסרונים. אולם, בעניין אלירס הוא שינה גרסה בחקירתו. זאת, מכיוון שאישר במכתב בדואר מקוון אל אלירס מיום 19.11.28 כי שלח אליו בטעות הפרסומת וכך גם טען בתשובתו ובתצהירו. במהלך חקירתו חזר בו מהודאתו וניסה לייחס לסעיף 9 לתצהירו משמעות שאינה תואמת את תכנו הברור וגם לא היה לו מענה מדוע ההסבר שהשמיע בחקירתו לאמור בסעיף 9, לא מופיע בתצהיר. כאמור לעיל, המשיב אישר בתשובתו ובעדותו כי פיצה את הראל בגין משלוח דואר זבל, גם אם סייג זאת בכך שעשה זאת לצרכי פשרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

30. המשיב נקלע לסתירה גם בעניין נוסף, כאשר העיד תחילה שהוא לא שולח מסרונים, אלא הודעות בוואטסאפ, אך לבסוף אישר שבמועדים הנוגעים לעניין שלח מסרונים. במארג העובדתי משתלבת גם העובדה שהפרסומת שנשלחה מתארת פעילות שמתאימה לתיאור פעילותו העסקית של המשיב. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי הועמדה תשתית ראייתית ראשונית לפיה המשיב שלח המסרונים.

האם קיימת קבוצה ?

31. מכיוון שהמשיב התנער בעת עדותו גם מהגרסה הראשונית לפיה שלח המסרון לאלירם בטעות, עקב השתרבות מספר הטלפון שלו לרשימת דיזור, כנטען במכתבו הנזכר לעיל, נשללה ממנו האפשרות לעמוד על הטענה כי מדובר בטעות נקודתית. ממילא, הטענה גם לא הוכחה וגם לא העיד העובד שבטעות שלח לאלירם את ההודעה, על פי הגרסה שנזנחה בחקירה. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי הועמדה תשתית ראייתית ראשונית לפיה קיימת קבוצה אליה שלח המשיב מסרונים בעלי תוכן פרסומי ללא הסכמתם, וללא ציון פרטיו, שממדיה יבוררו במסגרת דיון בתובענה הייצוגית, באמצעות מינוי בודק, או כל אמצעי אחר.

האם המבקשים ובא כוחם ראויים לייצג הקבוצה ?

32. הטענה העיקרית השנייה של המשיב הינה כי המבקשים ובא כוחם פעלו ופועלים בחוסר תום לב ע"י הגשה סדרתית של בקשות דומות במסגרת עסק. טענה זו נדונה ע"י מותב זה בת"צ 37227-09-20 גלסברג נ' ס. נוי בע"מ ואח' (פורסם בנבו) שם נקבע כלהלן:

"29. המבקש לא הסתיר שהוא מרבה להגיש תביעות בעניין הפרת חוק התקשורת, להפך,

הוא גאה בכך. ביהמ"ש חוזר על קביעתו בדיון שהתקיים ביום 29.9.21 כלהלן:

"הפסיקה אליה הופנה נוגעת גם לסוגיית קיומה של עמותה המסייעת בהגשת תביעות והכוונה לפסה"ד בעניין רע"א 7064/17 ארד נ' מנקס ואח' [פורסם בנבו]. בית המשפט העליון לא רק שלא פסל את ההיעזרות בעמותה לצורך הגשת ת"ק אלא אף ציין את היתרון בכך."

30. כמו כן, ביהמ"ש מפנה לת"צ 47554-07-20 ביטון ואח' נ' לנצ'נר ואח' (פורסם בנבו) שם

אושר המבקש כאן, יחד עם מבקשים נוספים, כתובע ייצוגי בעניין משלוח "דואר זבל". ביהמ"ש

שם דחה טענות דומות נגד המבקש כאן, תוך הסתמכות על עניין ארד ואבחון עניין ההחלטה

בעניין ת"צ (מחוזי חיפה) 39317-02-17 אופיר לב נ' יוסי אלקובי, [פורסם בנבו] אליה הפנו

המשיבים כאן. ביהמ"ש שם קבע כי ההחלטה בעניין אלקובי מבוססת על נסיבות מיוחדות

שהוכחו בה, להבדיל מהעובדות בעניינו של המבקש בעניין ביטון.

"נתתי דעתי לעניין אלקובי, אליו הפנו המשיבים, שם קבעה כב' השופטת ר' למלשטריך לטר,

כי המבקש (שם) הגיש תביעות רבות מלח סעיף 30א של חוק התקשורת, ובנוסף שלח מכתבי

דרישה רבים ליעדים שונים. כב' השופטת ר' למלשטריך לטר הגיעה למסקנה, לפיה בקשת

האישור (שם) הוגשה בחוסר תום לב, וכי המבקש (שם) פעל מתוך מניעים שהם זרים לתכליות

של חוק תובענות ייצוגיות, הואיל ומטרתו אינה הגשמת האינטרס הציבורי, כי אם שאיפה לקבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

סכומי פיצוי ניכרים (אציין, כי על החלטה זו בעניין אלקובי הוגש ערעור לבית המשפט העליון שטרם הוכרע (ע"א 4316/20 לב נ' אלקובי, [פורסם בנבו] הקבוע להשלמת טיעון בעל-פה לתאריך 13.9.2021)).

בעניין אלקובי, המבקש היה עו"ד אופיר לב. למרות שם המשפחה הזהה לשם משפחתו של המבקש מס' 3, הבהיר המבקש מס' 3 בעדותו, כי אין לו קשר משפחתי לעו"ד אופיר לב, אם כי עו"ד לב ייצג ומייצג אותו בהליכים מסוימים (עמ' 18 סיפא לפרוט').

בעניין אלקובי נקבע, כי המבקש (שם) יצר לו תשתית על מנת להצמיח באופן מלאכותי תביעות בעניין "דואר זבל", והתנהלותו לא נועדה להפסיק משלוח הודעות אלה, אלא מטרתה הייתה גביית פיצוי כספי (פסקה 3.14 של פסק הדין בעניין אלקובי). זאת ועוד, המבקש (בעניין אלקובי) לא צירף את עשרות הפרסומים שטען שקיבל מן המשיב (שם).

ענייני שונה. במקרה דנן לא הוכח שהמבקשים יצרו תשתית מכוונת לצורך קבלת פרסומים מן המשיבים, וגם לא עלה בידי המשיבים להוכיח שהמבקשים נרשמו כמתעניינים בשירותיהם. אמנם, הטענה כי המבקשים נרשמו כמתעניינים בשירותי המשיבים הועלתה, אך לא הובאה לה אסמכתא כלשהי, והיא, למעשה, נטענה בעלמא. בנוסף, בענייניו המבקשים צירפו את כל הפרסומים אשר טענו שנחשפו להם (נספחים מס' 4, 5, 6 ו-9 של בקשת האישור).

לפיכך, לא ניתן להקיש מעניין אלקובי לעניינינו.

33. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי גם בעניינינו, לא נמצא כי מאבקם של המבקשים בתופעת דואר הזבל פוגעת, או מהווה מניעה להיותם מייצגים, והדברים יפים גם לגבי בא כוחם שייצג גם את המבקש בעניין גלסברג.

ביהמ"ש מקבל הבקשה לאישור התובענה כייצוגית

34. אשר על כן, ביהמ"ש מקבל הבקשה לאישור התובענה כייצוגית.

עילות התובענה

35. עילות התובענה הן הפרת החובה החקוקה לפי סעיף 30א של חוק התקשורת, לעניין משלוח הודעות בדואר מקוון, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמענים (סעיף 30א(ב) של חוק התקשורת וללא ציון פרטי השולח ורשלנות לפי סעיפים 35 ו-36 של פקודת הנזיקין [נוסח חדש]).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

הקבוצה

36. הקבוצה תכלול "כל אדם אשר קיבל דבר פרסומת אשר שוגר על ידי המשיב בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ו/או תוך רשלנות, וזאת בתקופה שקדמה להגשת התובענה נושא בקשה זו ובמהלך ניהולה, וספג עקב כך נזק".

השאלה העיקרית המשותפת לחברי הקבוצה התובעת היא:

37. השאלה העיקרית המשותפת לחברי הקבוצה התובעת היא האם המשיב שיגר פרסומות באמצעות מסרונים בניגוד להוראות סעיף 30א של חוק התקשורת, בכך שההודעות נשלחו ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמענים (סעיף 30א(ב) של החוק) וללא ציון פרטי השולח.

הסעדים

38. הסעדים הנתבעים הם:

1. צו עשה המורה למשיב להימנע משיגור דברי פרסומת שלא בהתאם להוראות סעיף 30א של חוק התקשורת.

2. פיצוי כספי בגין הנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה התובעת, או לחלופין, פיצוי לטובת הציבור, במידה ויימצא כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה אינו מעשי בנסיבות העניין.

פרטי התובע ובא כוחו

39. התובעים המייצגים הם: ה"ה אלירם עובד ואוריאל רז.

40. בא כח התובעים המייצגים הוא: עו"ד נדב אפלברום.

הגשת כתב הגנה

41. הואיל והתובענה אושרה כייצוגית ללא שינויים, ביהמ"ש פוטר את המבקשים (כעת: התובעים) מלהגיש כתב תביעה מתוקן.

42. על המשיב (כעת: הנתבע) להגיש כתב הגנה לא יאוחר מתאריך 12.11.2022.

פרסום הודעה

43. בהתאם להוראות סעיף 25 של חוק תובענות ייצוגיות, על ב"כ המבקשים להגיש לאישור בית המשפט, לא יאוחר מיום 10.8.2022 את נוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית. ההודעה תכלול את הפרטים המנויים בסעיף 14(א) לחוק. על ב"כ המבקשים לשלוח עותק של נוסח ההודעה ישירות למשיב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32853-11-21 עובד ואח' נ' בן דוד

44. ההודעה תפורסם, לאחר אישור בית המשפט, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית. בהוצאות פרסום המודעות יישא המשיב.

הוצאות

45. ביהמ"ש מחייב את המשיב לשאת בשכר טרחת עורך דינם של המבקשים בגין בקשת האישור בסכום כולל של 15,000 ₪ (כולל מע"מ).

46. קובע תז"פ ליום 15.8.22 לעיון בנוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית.

47. מזכירות בית המשפט תמציא החלטה לצדדים ולמנהל בתי המשפט לצורך פרסום בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט